

FOYER MARTHE ROBIN - Brasschaat
wekelijks foyerblaadje nr 25 2020
Zondag 21 juni

Derde zondag na Pinksteren

“Werpt al uw bezorgdheid op Hem, want Hij draagt zorg voor u.”

Epistel: Petrus I : 5,6-11 - Evangelie: Luc. 15, 1-10

Homilie van pastoor Van der Voort (+ 2011)

“Onder de menigten die Jezus volgden waren opvallend veel zondaars. Ze volgden Jezus omdat ze ervan overtuigd waren dat zij zichzelf niet konden helpen, maar dat ze aangewezen zijn op de barmhartige hulp van God. Dat is een andere houding dan die van de zelfgenoegzame Farizeeën en Schriftgeleerden. En wat zien we? Jezus gaat in op de onderdanige toenadering van de ‘zondaars’.

Het klinkt misschien onbegrijpelijk, maar voor God is elk schepsel een rijkdom. Vandaar dat er vreugde is in de hemel voor ieder verloren schaap, dat is weer gevonden.

Wanneer wij, ook zondaars, onze zwakheid en beperktheid voorleggen aan de barmhartige liefde van Christus, onszelf verloren weten zonder het levende contact met Christus, dan worden we door Hem zelf gezocht, omdat Hij ons zijn genade wil aanbieden.

De leegheid van de mens roept om God. Want God alleen kan die leegte vullen.

God is altijd bereikbaar. Nergens is de mens alleen. Nooit mag hij denken dat God hem heeft opgegeven. Pas in de eeuwigheid zullen we vol verbazing bemerken, dat het God zelf was die voortdurend zoekend achter ons aanliep en dat de vindingrijke liefde van God steeds de juiste middelen aanbood om onze relatie met Hem te herstellen of te verinnigen.

Wij leven allemaal, zonder het te vermoeden, in de atmosfeer van goddelijke liefde. En we moeten anderen laten delen in die goddelijke relatie.

Hier zijn we dan ook bij de expliciete zending van de Kerk: zielen naar God leiden, evangeliseren: “Gaat en onderwijst alle volkeren”. Evangelisatie is de wezenlijke taak van de Kerk. De oproep tot bekering blijft een verplichte opdracht voor de gehele Kerk en voor iedereen die in God gelooft.

De Kerk is het mystieke Lichaam van Christus. Christus is het Hoofd ervan. Hij is de Redder van de wereld en wij als ledematen, kunnen onze liefde niet scheiden van Hem en onverschillig blijven voor de opbouw van Zijn Rijk op

aarde. Wij: dat zijn de paus, de bisschoppen, de priesters en religieuzen en alle gelovige christenen.

Maar is de Kerk, zijn wij, niet te laks, te bang, te gemakzuchtig? De wet van de traagheid en de weg van de minste weerstand is zo aantrekkelijk en wordt zoveel bewandeld.

Het 'te pas en te onpas' van de H. Paulus, dat wil zeggen het uitkomen voor zijn geloof en de onverkorte verkondiging van het evangelie, zonder compromissen en eigen hersenspansels, is soms ver te zoeken.

Het vraagt moed en trouw om te getuigen, om zijn verantwoordelijkheid op te nemen, en dit vooral voor de leiders van de Kerk: de bisschoppen en de priesters die hun zending vervullen in hun dioceses.

We hebben de laatste decennia ondervonden dat het aanvaarden van een gevestigd kerkelijk ambt niet de gewenste moedige verkondiging met zich meebracht. Het is zo verleidelijk de wereld binnen te halen in de Kerk en God wat terzijde te plaatsen, omwille van de tendensen die heersen in de wereld.

Door laksheid, door horizontalisme, door ongehoorde liturgische creativiteit tijdens het Misoffer en het naast zich neerleggen van de Katholieke Leer en de instructies van Rome, heeft de Kerk, overal ter wereld, maar vooral in onze landen, veel mensen verloren, waarvoor ze de verantwoordelijkheid draagt.

Een goede apostel legt zich niet neer bij de bestaande toestand, maar ijvert 'te pas en te onpas' om de gelovigen dichter bij God te brengen en de afgedwaalden weer naar Hem toe te leiden.

Dat is een taak van de Kerk, de taak waarvan alle leden van het Mystieke Lichaam van Christus verantwoording zullen moeten afleggen.

Christen zijn is een voorrecht, maar het brengt ook zijn verantwoordelijkheid mee. In de hiërarchische Kerk dragen de bisschoppen een grote verantwoordelijkheid.

In elk bisdom is het de bisschop die moet waken over de verkondiging van de juiste leer en het toedienen van de sacramenten zoals de Kerk het voorschrijft, waken over de Misliturgie. En zij moeten hun priesters aanhoren, aanmoedigen en leiden. Dit is in een tijd van gezagscrisis, die zo al enkele tientallen jaren duurt, niet gemakkelijk.

Paus Benedictus heeft tijdens zijn bezoek aan Amerika de bisschoppen gewezen op hun taak als herder.

Hij haalde verscheidene punten aan: het gevaar van de groeiende kloof tussen geloof en het dagelijks leven alsof God enkel sporadisch bestaat, de individualistische en vrije benadering van geloof en religie en de ethische kwesties. Christenen worden te dikwijls bekoord een leven te leiden, aangepast aan de tijdsgeest, voorgeschreven door de media.

Neen, het echte evangelie moet gepredikt worden als een ‘integrale’ wijze van leven. Het evangelie geeft goede antwoorden zowel intellectueel als praktisch voor de echte menselijke problemen. Maar, geloof kan niet overleven tenzij het gevoed wordt door liefde. Zie Galaten 5,6.

In een samenleving waarin de vrijheid zonder God wordt gepromoot, moet de Kerk duidelijk en op elk gebied, stelling nemen voor de Leer volgens de christelijke openbaring, voor de harmonie tussen geloof en rede en voor een orthodox verstaan van vrijheid in positieve zin

De dictatuur van het ‘relativisme’- alles kan, alles mag - is tenslotte een bedreiging voor de echte menselijke vrijheid.

Vrijheid komt maar tot ontwikkeling in edelmoedigheid en trouw aan de waarheid. Vrijheid gaat niet samen met de beperkingen van de zonde.

Jezus zei: “Gij zijt het zout der aarde”. Maar zit er nog kracht in en smaak?

Jezus zei: “Gij zijt het licht der wereld”. Maar kan men nog iets van Gods uitstraling bemerken bij Zijn herders en volgelingen? Leren gelovigen nog bidden in en buiten de Kerk? Godsdienst is toch geen privé-zaak.”

Feest van het Heilig Hart van Jezus

Op vrijdag, 19 juni, vierde de Kerk het feest van het Heilig Hart van Jezus. De wortel van de devotie vindt zijn eerste sporen in het N. T. Johannes verhaalt van Jezus' zijde, die door een lans doorboord werd. Lezing van de Schrift, meditaties en overpeinzingen maakten het doorboorde Heilig Hart daarmee tot onderwerp van mystieke ervaring.

Een visioen dat de kloosterzuster Margareta-Maria Alacoque op 6 juni 1657 kreeg te Paray-le-Monial (Frankrijk) ligt aan de oorsprong van een wereldwijde verspreiding van deze devotie. Een eerste Heilig-Hartliturgie werd in 1765 door paus Clemens XII toegestaan (voor wat betreft Polen). Officiële goedkeuring van de Heilig Hart-verering kwam er pas in 1854 door Paus Pius IX. In 1873 werd door Pius IX de maand juni tot maand van het Heilig Hart van Jezus uitgeroepen. In 1899 verscheen vervolgens de encycliek Annum Sanctum van paus Leo XIII, waarin deze paus de wereld heeft toegewijd aan het Hart van Jezus

De rode roos van Jezus' hartewonde

in geur en kleur verrukkelijk en schoon.

***Zij roept ons toe: O kinderen vlucht de zonde
en zoekt uw heil in Jezus' liefste woon.***

O Heilig Harte, hoor onze beê.

Troost ons in smarte, schenk ons uw vreê.

Intronisatie van het Heilig Hart in de gezinnen

De Intronisatie – troonsverheffing - van het Allerheiligste Hart van Jezus is de plechtige plaatsing -door een priester- van een Heilig Hartbeeld in een woning. De familie versiert het beeld en verbindt zich tot de verering ervan door o.a. het bidden van een ‘akte van toewijding’, die dan ieder jaar op het feest van het Heilig Hart plechtig wordt hernieuwd. Deze intronisatie werd bevestigd door een oorkonde met de ‘akte van toewijding’, de naam van de familie en werd ondertekend door een priester, meestal de pastoor. Dat was zeker in Vlaanderen zo tot in 1950 en later.

Een zekere Amerikaanse priester, pater Matteo, die te Paray-le-Monial in 1907 op wonderbare wijze genas, krijgt er van Jezus de zending om de devotie tot Zijn Heilig Hart bekend te maken en de families eraan toe te wijden. Pater Matteo trekt hiervoor de wereld rond, aangemoedigd door de toenmalige paus.

Deze pater Matteo kreeg in het jaar 1920 de onverwachte hulp van een negenjarig meisje, de kleine Johanna McGlory uit Trowbridge USA. Dit kind beschouwt het als haar apostolaat de devotie tot het Heilig Hart van Jezus te helpen verspreiden en trekt alle kinderen hierin mee, en langs de kinderen hun families. Al vlug houdt zij met haar mama een nachtelijk heilig uur, waarvoor pater Matteo haar schriftelijk de toestemming gaf. Ze verspreidt de boeken van pater Matteo en sticht ook op 5 april 1925 de Tarcisius-liga.

Dat leest u o.a. in ons boek ‘Kinderen van God I, p. 155- 175 en in ‘Le Royaume des Cieux leur appartient’ p.153-172

All Lives Matter -blijf trouw !

Het christendom wordt vernietigd en het Westen kijkt toe en zwijgt.

Religieuze vrijheid, de kernwaarde van de westerse beschaving, wordt in grote delen van de wereld vernietigd. Maar het Westen, dat deze religieuze oorlog kortzichtig ontkent, kijkt weg..." - *Melanie Phillips, Brits journalist, The Times, 17 november 2014.*

Zondag 21 juni is de H. Mis in onze kapel om 11.30 uur !!!

Foyer(HUIZE) Marthe Robin vzw

• Kapelsesteenweg 208 • 2930 Brasschaat

• T: 00(32) 03 645 14 67 • E: foyer.marthe.robin@skynet.be

W: www.foyermartherobin.net info@huizemartherobin.net

www.huizemartherobin.net www.facebook.com/huizemartherobin